Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES REGULA (EK) 974/98

(1998. gada 3. maijs)

par ►C1 euro ◄ ieviešanu

(OV L 139, 11.5.1998., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Regula (EK) Nr. 2596/2000 (2000. gada 27. novembris)	L 300	2	29.11.2000.
►**M2**	Padomes Regula (EK) Nr. 2169/2005 (2005. gada 21. decembris)	L 346	1	29.12.2005.
►**M3**	Padomes Regula (EK) Nr. 1647/2006 (2006. gada 7. novembris)	L 309	2	9.11.2006.
►**M4**	Padomes Regula (EK) Nr. 835/2007 (2007. gada 10. jūlijs)	L 186	1	18.7.2007.
►**M5**	Padomes Regula (EK) Nr. 836/2007 (2007. gada 10. jūlijs)	L 186	3	18.7.2007.

Labota ar:

►**C1**	Kļūdu labojums, Īpašais izdevums 2004, 10. nodaļa, 3. sējums, 427. lpp. (974/98)
►**C2**	Kļūdu labojums, Īpašais izdevums 2000, 10. nodaļa, 3. sējums, 431. lpp. (2596/2000)

▼B

PADOMES REGULA (EK) 974/98

(1998. gada 3. maijs)

par ►C1 euro ◄ ieviešanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 109.l panta 4. punkta trešo teikumu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Monetārā institūta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([3]),

(1) tā kā šī regula precizē monetārās tiesību normas tajās dalībvalstīs, kas ir akceptējušas ►C1 euro ◄; tā kā Padomes Regulā (EK) Nr. 1103/97 (1997. gada 17. jūnijs) par dažiem noteikumiem attiecībā uz ►C1 euro ◄ ieviešanu ([4]) jau ir noteikumi par līgumu nepārtrauktību, par to, kā tiesiskos instrumentos atsauces uz ekijiem (ECU) aizstājamas ar atsaucēm uz ►C1 euro ◄, kā arī par summu noapaļošanu; tā kā ►C1 euro ◄ ieviešana skar iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju ikdienas darbības; tā kā pasākumi, kas nav šajā regulā un kas nav Regulā (EK) Nr. 1103/97 paredzētie pasākumi, būtu jāpārbauda, lai nodrošinātu līdzsvarotu naudas maiņu, jo īpaši attiecībā uz patērētājiem;

(2) tā kā Eiropadomes Madrides sanāksmē 1995. gada 15. un 16. decembrī, tika pieņemts lēmums par to, ka termins "ekijs", kas Līgumā izmantots Eiropas valūtas vienības apzīmēšanai, ir vispārējs termins; tā kā 15 dalībvalstu valdības ir panākušas vienošanos par to, ka minētais lēmums ir attiecīgo Līguma noteikumu galīgā interpretācija, par ko tās vienojušās; tā kā Eiropas valūtas nosaukumam ir jābūt " ►C1 euro ◄"; tā kā ►C1 euro ◄ kā iesaistīto dalībvalstu valūtai ir jābūt dalītai simts vienībās ar nosaukumu "cents"; tā kā vārda "cents" definīcija neliedz dalībvalstīm savstarpēji lietot šā termina variantus; tā kā Eiropadome ir atzinusi arī to, ka vienotās valūtas nosaukumam ir jābūt vienādam visās Eiropas Savienības oficiālajās valodās, ņemot vērā atšķirīgu alfabētu pastāvēšanu;

(3) tā kā Padome, pieņemot lēmumu saskaņā ar Līguma 109.l panta 4. punkta trešo teikumu, veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai ātri ieviestu ►C1 euro ◄, un kas nav valūtas maiņas kursu noteikšana;

(4) tā kā ikreiz, kad saskaņā ar Līguma 109.k panta 2. punktu kāda dalībvalsts kļūst par iesaistīto dalībvalsti, Padome saskaņā ar Līguma 109.l panta 5. punktu paredz citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai ieviestu ►C1 euro ◄ kā vienotu valūtu attiecīgajā dalībvalstī;

(5) tā kā saskaņā ar Līguma 109.l panta 4. punkta pirmo teikumu Padome trešā posma pirmajā dienā nosaka valūtas maiņas kursus, atbilstīgi kuriem iesaistīto dalībvalstu valūtas neatsaucami konvertē un atbilstīgi kuriem šo valstu valūtas aizstāj ar ►C1 euro ◄;

([1]) OV C 369, 7.12.1996., 10. lpp.
([2]) OV C 205, 5.7.1997., 18. lpp.
([3]) OV C 380, 16.12.1996., 50. lpp.
([4]) OV L 162, 19.6.1997., 1. lpp.

▼B

(6) tā kā gadījumos, kad nepastāv valūtas maiņas risks vai nu starp ►C1 euro ◄ attiecībā pret valstu valūtas vienībām, vai arī attiecībā starp pašām valstu valūtas vienībām, attiecīgi ir jāinterpretē tiesību aktu noteikumi;

(7) tā kā termins "līgums", kas lietots, definējot tiesiskus instrumentus, ietver visa veida līgumus, neatkarīgi no to noslēgšanas procedūras;

(8) tā kā, lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju uz ►C1 euro ◄, starp iesaistīto dalībvalstu valūtu aizstāšanu ar ►C1 euro ◄, kā arī ►C1 euro ◄ banknošu un monētu ieviešanu, ir vajadzīgs pārejas periods; tā kā šajā periodā valstu valūtu vienības tiks definētas kā ►C1 euro ◄ vienības; tā kā tādēļ ir noteikta ►C1 euro ◄ vienības un dalībvalstu valūtu vienību juridiskā attiecība;

(9) tā kā atbilstīgi Līguma 109.g pantam un Regulai (EK) Nr. 1103/97 no 1999. gada 1. janvāra ►C1 euro ◄ aizstās ECU kā Eiropas Kopienu iestāžu norēķinu vienība; tā kā ►C1 euro ◄ ir jābūt arī Eiropas Centrālās bankas (ECB) un dalībvalstu centrālo banku norēķinu vienībai; tā kā atbilstīgi Madrides sanāksmes secinājumiem Eiropas Centrālo banku sistēma (ECBS) monetārās politikas transakcijas veiks ►C1 euro ◄ vienībās; tā kā tas neliedz valstu centrālajām bankām pārejas periodā saglabāt norēķinus savu valstu valūtu vienībās, jo īpaši norēķinos ar saviem darbiniekiem un valsts pārvaldi;

(10) tā kā ikviena iesaistītā dalībvalsts var atļaut savā teritorijā pārejas periodā pilnībā izmantot ►C1 euro ◄ vienības;

(11) tā kā pārejas periodā vienlīdz likumīgi ir gan ►C1 euro ◄ vienībās, gan dalībvalstu valūtas vienībās izteikti līgumi, dalībvalstu likumi un citi tiesiski instrumenti; tā kā minētā perioda laikā šī regula nedrīkstētu iespaidot tādu atsauču likumību, kuras jebkādos tiesiskos instrumentos ir attiecībā uz valstu valūtu vienībām;

(12) tā kā visās darbībās, kas jāveic atbilstīgi kādam tiesiskam instrumentam, saimnieciskajām vienībām ir jārespektē attiecīgā tiesiskā instrumenta denominācija, ja vien nepastāv cita vienošanās;

(13) tā kā ►C1 euro ◄ vienība un valstu valūtas vienības ir vienas un tās pašas valūtas vienības; tā kā būtu jānodrošina, ka kontu kreditēšanas maksājumus iesaistītajā dalībvalstī var veikt gan ►C1 euro ◄ vienībās, gan attiecīgās valsts valūtas vienībās; tā kā noteikumiem par kontu kreditēšanas maksājumiem būtu jāattiecas arī uz tādiem pārrobežu maksājumiem, kas denominēti ►C1 euro ◄ vienībās vai kreditora piederības valsts valūtas norēķinu vienībās; tā kā ir jānodrošina maksājumu sistēmu vienmērīga darbība, pieņemot noteikumus, kas reglamentē kontu kreditēšanu, izmantojot maksājumu instrumentus, kurus kreditē šajās sistēmās; tā kā noteikumiem par kontu kreditēšanas maksājumiem nedrīkstētu būt tāds iespaids, ka finanšu starpniekiem ir jāpiedāvā vai nu citi maksājumu veidi, vai arī pakalpojumi, kas denominēti kādā konkrētā ►C1 euro ◄ vienībā; tā kā noteikumi par kontu kreditēšanas maksājumiem neaizliedz finanšu starpniekiem pārejas periodā koordinēt tādu maksājumu veidu ieviešanu, kas denominēti ►C1 euro ◄ vienībās un kuru pamatā ir kopīga tehniska infrastruktūra;

(14) tā kā atbilstīgi secinājumiem, par ko Eiropadome vienojusies Madrides sanāksmē, jauni tirgojami valsts parāda vērtspapīri iesaistītajās dalībvalstīs no 1999. gada 1. janvāra tiks emitēti ►C1 euro ◄ vienībās; tā kā ir vēlams atļaut, ka parāda vērtspapīru emitenti maina esošo saistību denomināciju uz ►C1 euro ◄ vienību; tā kā noteikumiem par denominācijas maiņu vajadzētu būt tādiem, ko iespējams piemērot arī trešo valstu tiesību sistēmās; tā kā vajadzētu nodrošināt to, ka emitenti var

▼B

mainīt esošo saistību denomināciju, ja attiecīgās saistības ir denominētas tādas dalībvalsts valūtas vienībās, kura ir mainījusi centrālās valdības parāda vērtspapīru vai kādas to daļas denomināciju; tā kā šie noteikumi neparedz ieviest papildu pasākumus, lai grozītu pastāvošo saistību noteikumus nolūkā mainīt, cita starpā, pastāvošo saistību pamatsummu, jo šos jautājumus reglamentē attiecīgo valstu tiesību akti; tā kā ir vēlams ļaut dalībvalstīm veikt atbilstošus pasākumus, lai mainītu norēķinu vienību organizēto tirgu darbības procedūrās;

(15) tā kā var būt vajadzīgas arī turpmākas darbības Kopienas mērogā, lai precizētu ►C1 euro ◄ ieviešanas iespaidu uz pastāvošo Kopienas tiesību normu piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz netingu, ieskaitu un līdzīgām darbībām;

(16) tā kā jebkādus pienākumus izmantot ►C1 euro ◄ vienību var uzlikt, pamatojoties vienīgi uz Kopienas tiesību aktiem; tā kā iesaistītās dalībvalstis var atļaut izmantot ►C1 euro ◄ vienību norēķinos ar valsts iestādēm; tā kā saskaņā ar Eiropadomes Madrides sanāksmē akceptēto rīcības modeli Kopienas tiesību aktos, ar kuriem nosaka grafiku ►C1 euro ◄ vienības vispārēja izmantojuma ieviešanai, varētu paredzēt kādu lēmumu pieņemšanas brīvību konkrētām dalībvalstīm;

(17) tā kā saskaņā ar Līguma 105.a pantu Padome var paredzēt pasākumus, lai saskaņotu visu monētu denominācijas un tehniskos parametrus;

(18) tā kā banknotēm un monētām ir vajadzīga pietiekama aizsardzība pret viltošanu;

(19) tā kā banknotes un monētas, kas denominētas valstu valūtu vienībās, zaudē savu likumīgā maksāšanas līdzekļa statusu, vēlākais, sešus mēnešus pēc pārejas perioda beigām; tā kā ierobežojumi maksājumiem banknotēs un monētās, ko valstisku iemeslu dēļ noteikušas dalībvalstis, nav nesaderīgi ar ►C1 euro ◄ banknošu un monētu likumīgā maksāšanas līdzekļa statusu, ja ir pieejami citi likumīgi līdzekļi saistību dzēšanai skaidrā naudā;

(20) tā kā pēc pārejas perioda beigām visas tiesiskajos instrumentos esošās atsauces, kas pastāv pārejas perioda beigās, būs jāuzskata par atsaucēm uz ►C1 euro ◄ vienību, ņemot vērā attiecīgos valūtas maiņas kursus; tā kā tādēļ minētā mērķa sasniegšanai nav vajadzīga faktiska pastāvošo tiesisko instrumentu denominācijas maiņa; tā kā noteikumi par summu noapaļošanu, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 1103/97, attiecas arī uz naudas maiņām, kas jāveic pārejas perioda beigās vai pēc pārejas perioda; tā kā skaidrības labad var būt vēlams faktisko denominācijas maiņu veikt, tiklīdz tas iespējams;

(21) tā kā 2. punkts Protokolā Nr. 11 par dažiem noteikumiem attiecībā uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas apvienoto karalisti paredz, ka, inter alia, piemēro minētā Protokola 5. punktu, ja Apvienotā Karaliste paziņo Padomei par to, ka neplāno sākt trešo posmu; tā kā 1997. gada 30. oktobrī Apvienotā Karaliste paziņoja Padomei par to, ka neplāno sākt trešo posmu; tā kā minētā Protokola 5. punkts, inter alia, paredz, ka Līguma 109.l panta 4. punkts neattiecas uz Apvienoto Karalisti;

(22) tā kā Dānija, atsaucoties uz 1. punktu Protokolā Nr. 12 par dažiem noteikumiem attiecībā uz Dāniju, ir paziņojusi par to, ka — ņemot vērā lēmumu, kas 1992. gada 12. decembrī pieņemts Edinburgas sanāksmē — nepiedalīsies trešajā posmā; tā kā tāpēc saskaņā ar minētā protokola 2. punktu visi Līguma un ECBS statūtu panti un noteikumi, kas paredz izņēmuma statusu, būs attiecināmi uz Dāniju;

(23) tā kā saskaņā ar Līguma 109.l panta 4. punktu vienotā valūta tiks ieviesta tikai dalībvalstīs bez izņēmuma statusa;

▼B

(24) tā kā šī regula tādēļ ir piemērojama saskaņā ar Līguma 189. pantu, ņemot vērā Protokolu Nr. 11 un Protokolu Nr. 12, kā arī 109.k panta 1. punktu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I DAĻA

DEFINĪCIJAS

▼M2

1. pants

Šajā regulā:

a) "iesaistītās dalībvalstis" ir pielikumā sniegtajā tabulā uzskaitītās dalībvalstis;

b) "tiesiski instrumenti" ir tiesību akti, administratīvie akti, tiesas nolēmumi, līgumi, vienpusēji tiesību akti, maksāšanas instrumenti, kas nav banknotes un monētas, kā arī citi instrumenti, kas rada tiesiskas sekas;

c) "maiņas kurss" ir neatsaucami fiksēts maiņas kurss, ko saskaņā ar Līguma 123. panta 4. punkta pirmo teikumu vai minētā panta 5. punktu Padome pieņēmusi katras iesaistītās dalībvalsts valūtai;

d) "euro pieņemšanas diena" ir vai nu diena, kad attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar Līguma 121. panta 3. punktu sāk trešo posmu, vai diena, kad saskaņā ar Līguma 122. panta 2. punktu attiecīgā gadījumā stājas spēkā attiecīgās dalībvalsts izņēmuma stāvokļa atcelšana;

e) "skaidras naudas nomaiņas diena" ir diena, kad euro banknotes un monētas iegūst likumīga maksāšanas līdzekļa statusu attiecīgajā iesaistītajā dalībvalstī;

f) "euro vienība" ir valūtas vienība, kā tā noteikta 2. panta otrajā teikumā;

g) "valsts valūtas vienības" ir iesaistītās dalībvalsts valūtas vienības, kā tās noteiktas dienā pirms euro pieņemšanas šajā dalībvalstī;

h) "pārejas periods" ir ne vairāk kā trīs gadus ilgs periods, kas sākas pulksten 00.00 euro pieņemšanas dienā un beidzas pulksten 00.00 skaidras naudas nomaiņas dienā;

i) "pakāpeniskas izņemšanas no apgrozības periods" ir ne vairāk kā gadu ilgs periods, kas sākas euro pieņemšanas dienā un ko var piemērot dalībvalstīm tikai tad, ja euro pieņemšanas diena un skaidras naudas nomaiņas diena ir viena un tā pati;

j) "denominācijas maiņa" ir pastāvošu saistību summas denominācijas maiņa no valsts valūtas vienības uz euro vienību, bet denominācijas maiņas iznākumā nemaina citus saistību noteikumus, jo šos jautājumus reglamentē attiecīgie valsts tiesību akti;

k) "kredītiestādes" ir kredītiestādes, kā tās definētas 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvā 2000/12/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ([1]). Šajā regulā par kredītiestādēm neuzskata minētās direktīvas 2. panta 3. punktā uzskaitītās iestādes, izņemot pasta nodaļu pārvedumu daļas.

([1]) OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/1/EK (OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.).

▼M2

1.a pants

Euro pieņemšanas diena, skaidras naudas nomaiņas diena un pakāpeniskas izņemšanas no apgrozības periods, ja tāds ir vajadzīgs, katrai dalībvalstij ir norādīts pielikumā.

▼B

II DAĻA

IESAISTĪTO DALĪBVALSTU VALŪTU AIZSTĀŠANA AR ►C1 EURO ◄

▼M2

2. pants

No attiecīgās euro pieņemšanas dienas iesaistīto dalībvalstu valūta ir euro. Valūtas vienība ir viens euro. Viens euro ir simts centi.

▼B

3. pants

Katras iesaistītās dalībvalsts valūtu aizstāj ar ►C1 euro ◄ atbilstīgi valūtas maiņas kursam.

4. pants

►C1 Euro ◄ ir Eiropas Centrālās bankas (ECB) un iesaistīto dalībvalstu centrālo banku norēķinu vienība.

III DAĻA

PĀREJAS PERIODA NOTEIKUMI

5. pants

Pārejas periodā piemēro 6., 7., 8. un 9. pantu.

6. pants

1. ►C1 Euro ◄ ir arī valstu valūtas vienības atbilstīgi valūtas maiņas kursiem. Valstu valūtas vienību sadalījums tiek saglabāts. Ievērojot šo regulu, turpina piemērot iesaistīto dalībvalstu tiesību aktus monetārajā jomā.

2. Ja tiesiskos instrumentos ir atsauces uz valstu valūtu vienībām, šādas atsauces atbilstīgi maiņas kursiem ir spēkā tāpat kā tad, ja tās būtu atsauces uz ►C1 euro ◄ vienību.

7. pants

Visu iesaistīto dalībvalstu valūtu aizstāšana ar ►C1 euro ◄ pati par sevi nemaina tādu tiesisku instrumentu denomināciju, kuri pastāv aizstāšanas dienā.

8. pants

1. Darbības, kas jāveic saskaņā ar tiesiskiem instrumentiem, kuri nosaka valsts valūtas vienību izmantošanu vai kuri denominēti valsts valūtas vienībās, veic šajās valsts valūtas vienībās. Darbības, kas jāveic

▼B

saskaņā ar tiesiskiem instrumentiem, kuri nosaka ►C1 euro ◄ vienības izmantošanu vai kuri denominēti ►C1 euro ◄ vienībā, veic šajās vienībās.

2. Šā panta 1. punktu piemēro, ņemot vērā jebkādus noteikumus, par ko puses var būt vienojušās.

3. Neskarot 1. punktu, jebkādas summas, kas denominētas vai nu ►C1 euro ◄ vienībās, vai arī attiecīgās iesaistītās dalībvalsts valūtas vienībās un kas maksājamas šajā dalībvalstī, kreditējot kreditora kontu, parādnieks var maksāt vai nu ►C1 euro ◄ vienībās, vai arī attiecīgajās valsts valūtas vienībās. Summu kreditora kontā kreditē tajā valūtā, kurā denominēts viņa konts, jebkādu konvertāciju veicot atbilstīgi maiņas kursam.

4. Neskarot 1. punktu, ikviena iesaistītā dalībvalsts var veikt pasākumus, kas var būt vajadzīgi, lai:

— mainītu uz ►C1 euro ◄ denomināciju tādiem attiecīgās dalībvalsts centrālās valdības emitētiem parāda vērtspapīriem, kā tie definēti Eiropas integrēto norēķinu sistēmā, kuri denominēti attiecīgās dalībvalsts valūtas vienībās un emitēti saskaņā ar tās likumiem. Ja kāda dalībvalsts ir veikusi šādu pasākumu, emitenti var veikt denominācijas maiņu uz ►C1 euro ◄ tādām saistībām, kas denominētas attiecīgās dalībvalsts valūtas vienībās, ja vien līguma noteikumi noteikti neaizliedz denominācijas maiņu; šis noteikums attiecas uz parāda vērtspapīriem, ko emitējusi dalībvalsts centrālā valdība, uz obligācijām un citiem parāda vērtspapīriem, kas tirgojami kapitāla tirgos, kā arī uz naudas tirgus instrumentiem, ko emitējuši citi parādnieki,

— ļautu darbības procedūrās veikt norēķinu vienības maiņu no valsts valūtas vienības un ►C1 euro ◄ vienību, izmantojot:

a) tirgus regulāras maiņas, ieskaita un norēķinu veikšanai attiecībā uz visiem dokumentiem, kas uzskaitīti B daļā pielikumā, kurš pievienots Padomes Direktīvai 93/22/EEK (1993. gada 10. maijs) par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā ([1]), kā arī attiecībā uz precēm, un

b) sistēmas regulārai maiņai, ieskaitam un savstarpējiem maksājumiem.

5. Noteikumus, kas nosaka ►C1 euro ◄ vienības izmantojumu un kas nav šā panta 4. punkta noteikumi, iesaistītās dalībvalstis var pieņemt vienīgi saskaņā ar grafikiem, kas noteikti Kopienas tiesību aktos.

6. Iesaistīto dalībvalstu tiesību akti, kas atļauj vai nosaka netingu, ieskaitu vai līdzīgas darbības, attiecas uz saistībām skaidrā naudā, neatkarīgi no to denominācijas valūtas, ja šādas saistības ir denominētas ►C1 euro ◄ vienībās vai attiecīgās valsts valūtas vienībās, konvertāciju veicot atbilstīgi maiņas kursiem.

▼M2

9. pants

Valstu valūtu vienībās denominētās banknotes un monētas saglabā likumīga maksāšanas līdzekļa statusu atbilstīgi to teritoriālajiem ierobežojumiem, kādi tie ir dienā pirms euro pieņemšanas attiecīgajā iesaistītajā dalībvalstī.

9.a pants

Turpmāk norādīto piemēro dalībvalstij ar "pakāpeniskas izņemšanas no apgrozības" periodu. Tiesiskos instrumentos, kas radīti pakāpeniskas

([1]) OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/26/EK (OV L 168, 18.7.1995., 7. lpp.).

▼M2

izņemšanas no apgrozības periodā un ko piemēros šajā dalībvalstī, var turpināt atsaukties uz valsts valūtas vienību. Šīs atsauces saprot kā atsauces uz euro vienību saskaņā ar attiecīgo maiņas kursu. Neskarot 15. pantu, darbības, ko veic saskaņā ar šiem tiesiskajiem instrumentiem, izpilda tikai euro vienībā. Piemēro Regulā (EK) Nr. 1103/97 paredzētos noteikumus par summu noapaļošanu.

Attiecīgā dalībvalsts ierobežo pirmās daļas piemērošanu ar konkrētiem tiesisku instrumentu veidiem vai tiesiskiem instrumentiem, kas pieņemti konkrētās jomās.

Attiecīgā dalībvalsts var saīsināt periodu.

▼B

IV DAĻA

►C1 EURO ◄ BANKNOTES UN MONĒTAS

▼M2

10. pants

No attiecīgās skaidras naudas nomaiņas dienas ECB un iesaistīto dalībvalstu centrālās bankas iesaistītajās dalībvalstīs laiž apgrozībā euro denominācijas banknotes.

Neskarot 15. pantu, šīs euro denominācijas banknotes ir vienīgās banknotes, kam ir likumīga maksāšanas līdzekļa statuss iesaistītajās dalībvalstīs.

11. pants

No attiecīgās skaidras naudas nomaiņas dienas iesaistītās dalībvalstis emitē euro vai centa denominācijas monētas, kas atbilst denominācijām un tehniskajiem parametriem, kurus Padome var noteikt saskaņā ar Līguma 106. panta 2. punkta otro teikumu. Neskarot 15. pantu un to nolīgumu noteikumus, kas noslēgti saskaņā ar Līguma 111. panta 3. punktu par monetārajiem jautājumiem, šīs monētas ir vienīgās monētas, kam ir likumīga maksāšanas līdzekļa statuss iesaistītajās dalībvalstīs. Nevienai personai, izņemot emisijas iestādi un personām, kas īpaši norādītas emisijas dalībvalsts tiesību aktos, nav pienākums katrā atsevišķā maksājumā pieņemt vairāk nekā 50 monētas.

▼B

12. pants

Iesaistītās dalībvalstis nodrošina atbilstīgus sodus par ►C1 euro ◄ banknošu un monētu viltošanu un falsifikāciju.

V DAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

▼M2

13. pants

Regulas 10., 11., 14., 15. un 16. pantu piemēro no attiecīgās skaidras naudas nomaiņas dienas katrā iesaistītajā dalībvalstī.

14. pants

Ja tiesiskos instrumentos, kas pastāv dienā pirms skaidras naudas nomaiņas dienas, ir atsauces uz valstu valūtas vienībām, tad šīs atsauces uzskatāmas par atsaucēm uz euro vienību, ņemot vērā atbilstīgos valūtas

▼M2

maiņas kursus. Piemēro Regulā (EK) Nr. 1103/97 ietvertos noteikumus par summu noapaļošanu.

▼B

15. pants

1. Valstu valūtu vienībās denominētās banknotes un monētas, kā minēts 6. panta 1. punktā, turpina izmantot kā likumīgu maksāšanas līdzekli atbilstīgi to teritoriālajiem ierobežojumiem un, ilgākais, sešus mēnešus ►M2 no attiecīgās skaidras naudas nomaiņas dienas ◄; valstu tiesību aktos šo periodu var noteikt īsāku.

2. Ikviena iesaistītā dalībvalsts, ilgākais, sešus mēnešus ►M2 no attiecīgās skaidras naudas nomaiņas dienas ◄ var pieņemt noteikumus par tādu banknošu un monētu izmantošanu, kas denominētas attiecīgās dalībvalsts valūtas vienībās, kā noteikts 6. panta 1. punktā, kā arī veikt jebkādus vajadzīgos pasākumus, lai veicinātu to izņemšanu no apgrozības.

▼M2

3. Periodā, kas minēts 1. punktā, to iesaistīto dalībvalstu kredītiestādes, kas pieņem euro pēc 2002. gada 1. janvāra, saviem klientiem maina attiecīgās dalībvalsts valūtas vienībās denominētās banknotes un monētas uz euro banknotēm un monētām bez maksas un līdz maksimālai robežai, ko var noteikt valsts tiesību aktos. Kredītiestādes var izvirzīt prasību par iepriekšēju paziņošanu, ja paredzēts mainīt summu, kas pārsniedz ar valsts tiesību aktiem paredzēto maksimālo robežu vai, ja šādi valsts tiesību akti nepastāv, tās šādu prasību var izvirzīt pašas, attiecīgo summu nosakot atbilstīgu mājsaimniecības summai.

Pirmajā daļā minētās kredītiestādes veic attiecīgās dalībvalsts valūtas vienībās denominēto banknošu un monētu maiņu personām, kas nav šo kredītiestāžu klienti, darot to bez maksas un līdz maksimālajai valsts tiesību aktos paredzētajai robežai vai, ja šādi valsts tiesību akti nepastāv, tās šādu maksimālo robežu var noteikt pašas.

Iepriekšējās divās daļās paredzēto pienākumu ar valsts tiesību aktiem var attiecināt uz konkrētiem kredītiestāžu veidiem. Ar valsts tiesību aktiem šo pienākumu var attiecināt arī uz citām personām.

▼B

16. pants

Atbilstīgi iesaistīto dalībvalstu tiesību aktiem un praksei attiecīgie banknošu un monētu emitenti maiņai pret ►C1 euro ◄ turpina pieņemt viņu iepriekš izdotās banknotes un monētas, piemērojot maiņas kursus.

VI DAĻA

STĀŠANĀS SPĒKĀ

17. pants

Šī regula stājas spēkā 1999. gada 1. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un saskaņā ar Līgumu ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs, ņemot vērā Protokolu Nr. 11 un Protokolu Nr. 12, kā arī Līguma 109.k panta 1. punktu.

▼M2

PIELIKUMS

Dalībvalsts	Euro pieņemšanas diena	Skaidras naudas nomaiņas diena	Dalībvalsts ar "pakāpeniskas izņemšanas no apgrozības" periodu
Beļģija	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p
Vācija	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p
Grieķija	2001. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p
Spānija	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p
Francija	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p
Īrija	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p
Itālija	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p
▼M4 Kipra	2008. gada 1. janvāris	2008. gada 1. janvāris	n/p
▼M2 Luksemburga	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p
▼M5 Malta	2008. gada 1. janvāris	2008. gada 1. janvāris	n/p
▼M2 Nīderlande	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p
Austrija	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p
Portugāle	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p
▼M3 Slovēnija	2007. gada 1. janvāris	2007. gada 1. janvāris	n/p
▼M2 Somija	1999. gada 1. janvāris	2002. gada 1. janvāris	n/p